

KNJIGA PROROKA JOILA

GLAVA 1

Re~ Gospodnja koja do | e Joilu sinu Fatuilo-
vom.

1:2 ^ujte, starci; slu{ajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako {ta bilo za va{eg vremena ili za vremena va{ih otaca?

1:3 Pripovedajte to sinovima svojim, i sinovi va{i svojim sinovima, i njihovi sinovi potonjem kolenu.

1:4 [ta osta iza gusenice izjede skakavac, i {ta osta iza skakavca izjede hru{t, i {ta osta iza hru{ta izjede crv.

1:5 Otreznite se, pijanice, i pla~ite; i ridajte svi koji pijete vino, za novim vinom, jer se ote iz usta va{ih.

1:6 Jer do | e na zemlju moju silan narod i nebrotjen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci kao u lavice.

1:7 Potre vinovu lozu moju, i smokve moje pokida, sasvim ih oguli i pobaca, te im se grane bele.

1:8 Ridaj kao mladica opasana kostre}u za mu`em mladosti svoje.

1:9 Nesta dara i naliva iz doma Gospodnjeg; tu`e sve{tenici, sluge Gospodnje.

1:10 Opuste polje, tu`i zemlja; jer je potrveno `ito, usahlo vino, nestalo ulja.

1:11 Stidite se ratari, ridajte vinogradari, p{enice radi i je~ma radi, jer propade `etva na njivi;

1:12 Loza posahnu i smokva uvenu; {ipak i palma i jabuka i sva drveta poljska posahnu{e, jer nesta radosti izme | u sinova ljudskih.

1:13 Opa{ite se i pla~ite sve{tenici; ridajte koji slu`ite oltaru, do | ite, no}ujte u kostreti, sluge Boga mog; jer se unosi u dom Boga va{eg dar i naliv.

1:14 Naredite post, oglasite praznik, skupite stare{ine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda Boga svog, i vapite ka Gospodu:

1:15 Jaoh dana! Jer je blizu dan Gospodnji, i do}i }e kao pogibao od Svemogu}eg.

1:16 Nije li nestalo hrane ispred o~iju na{i, radosti i veselja iz doma Boga na{eg?

1:17 Seme istruhnu pod grudama svojim, puste su `itnice, razvaljene spreme, jer posahnu `ito.

1:18 Kako uzdi{e stoka! Kako su se smela goveda! Jer nemaju pa{e; i ovce ginu.

1:19 K Tebi, Gospode, vi~em, jer oganj sa`e`e pa{e u pustinji, i plamen popali sva drveta u polju.

1:20 I zverje poljsko pogleda za tobom, jer usahnu{e potoci vodeni i oganj sa`e`e pa{e u pustinji.

GLAVA 2

Trubite u trubu na Sionu, i vi~ite na svetoj gori mojoj, neka drh}u svi stanovnici zemaljski, jer ide dan Gospodnji, jer je blizu.

2:2 Dan, kad je mrak i tama, dan, kada je oblak i magla; kako se zora razastire povrh gora, tako ide narod velik i silan, kakvog nije bilo otkad je veka niti }e ga posle kad biti od kolena do kolena.

2:3 Pred njim pro`dire oganj, a za njim pali plamen; zemlja je pred njim kao vrt edemski, a za njim pustinja pusta, ni{ta ne}e ute}i od njega.

2:4 Na o~ima su kao konji i tr~a}e kao konjici.

2:5 Skaka}e povrh gora topo}u}i kao kola, pra-skaju}i kao plamen ognjeni koji sa`i`e strnjiku, kao silan narod spreman za boj.

2:6 Pred njim }e se prepadati narodi, svako }e li-ce pocrnети.

2:7 Oni }e tr~ati kao junaci, kao vojnici skaka}e na zid, i svaki }e i}i svojim putem, niti }e odstupati sa svoje staze.

2:8 I jedan drugog ne}e tiskati, svaki }e i}i svo-jim putem, i na ma~eve naviru}i ne}e se raniti.

2:9 Po gradu }e hoditi, po zidovima }e tr~ati, u ku}e }e se peti, ulazi}e kroz prozore kao lupe`.

2:10 Pred njima }e se zemlja tresti, nebesa }e se pokolebati, sunce }e i mesec pomrknuti i zvezde }e ustegnuti svetlost svoju.

2:11 A Gospod }e pustiti glas svoj pred vojskom svojom, jer }e logor Njegov biti vrlo velik, jer }e biti silan onaj koji }e izvr{iti volju Njegovu; jer }e dan Gospodnji biti velik i vrlo stra{an, i ko }e ga podneti?

2:12 Zato jo{ govori Gospod: Obratite se k meni svim srcem svojim i poste}i i pla~u}i i tu`e}i.

2:13 I razderite srca svoja, a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svom, jer je milostiv i `alostiv, spor na gnev i obilan milosr|em i kaje se oda zla.

2:14 Ko zna, ne}e li se povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov, dar i naliv za Gospoda Boga va{eg.

2:15 Trubite u trubu na Sionu, naredite post, proglasite svetkovinu.

2:16 Saberite narod, osve{tajte sabor, skupite starce, saberite decu i koja sisaju; `enik neka izi|e iz svoje kleti i nevesta iz lo`nice svoje.

2:17 Izme|u trema i oltara neka pla~u sve{tenici, sluge Gospodnje, i neka ka`u: Prosti, Gospode, narodu svom, i ne daj nasledstva svog pod sramotu, da njim ovladaju narodi; za{to da ka`u u narodima: Gde im je Bog?

2:18 I Gospod }e revnovati za zemlju svoju i po`ali}e narod svoj.

2:19 I Gospod }e odgovoriti i re}i }e svom narodu: Evo, ja }u vam poslati `ita i vina i ulja, i bi}ete

ga siti, i ne}u vas vi{e dati pod sramotu me|u narodima.

2:20 Jer }u udaljiti od vas severca, i odagnati ga u zemlju suhu i pustu, prednju ~etu njegovu u isto~no more, a zadnju u more zapadno, i podignu}e se smrad njegov i trule` }e se njegov podignuti, po{to u~ini velike stvari.

2:21 Ne boj se, zemljo, raduj se i veseli se, jer }e Gospod u~initi velike stvari.

2:22 Ne bojte se, zveri poljske; jer }e se zeleneti pasi{ta u pustinji i drveta }e nositi rod svoj, smokva }e i loza vinova davati silu svoju.

2:23 I vi, sinovi sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svom, jer }e vam dati da`d na vreme, i spusti}e vam da`d rani i pozni na vreme.

2:24 I gumna }e se napuniti `ita, a kace }e se prelivati vinom i uljem.

2:25 I naknadi}u vam godine koje izjede skakavac, hru{t i crv i gusenica, velika vojska moja, koju slah na vas.

2:26 I je}ete izobila, i bi}ete siti i hvali}ete ime Gospoda Boga svog, koji u~ini s vama ~udesa, i narod moj ne}e se posramiti doveka.

2:27 I pozna}ete da sam ja usred Izrailja, i da sam ja Gospod Bog va{, i da nema drugog, i narod moj ne}e se posramiti doveka.

2:28 I posle }u izliti duh svoj na svako telo, i prorica}e sinovi va{i i k}eri va{e, starci }e va{i sanjati sne, mladi}i }e va{i vi|ati utvare.

2:29 I na sluge }u i na slu{kinje u one dane izliti duh svoj;

2:30 I u~ini}u ~udesa na nebu i na zemlji, krv i oganj i pu{enje dima.

2:31 Sunce }e se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego do|e veliki i stra{ni dan Gospodnji.

2:32 I svaki koji prizove ime Gospodnje spa}e se; jer }e na gori Sionu i u Jerusalimu biti spasenje, kao {to je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

GLAVA 3

Jer, gle, u one dane i u ono vreme, kad vratim roblje Judino i jerusalimsko,

3:2 Sabra}u sve narode, i sve{u ih u dolinu Josafatovu, i onde }u se suditi s njima za svoj narod i za nasledstvo svoje Izrailja, kog raseja{e me|u narode i razdeli{e zemlju moju;

3:3 I za moj narod baca{e `reb, i dava{e dete za kurvu, i prodava{e devojku za vino, te pi{e.

3:4 I {ta ho}ete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi palestinski? Ho}ete li da mi platite? I ho}ete li da mi vratite? Odmah }u vam bez oklevanja platiti platu va{u na va{u glavu.

3:5 Jer uzeste srebro moje i zlato moje, i najlep{e zaklade moje unesoste u svoje crkve.

3:6 I sinove Judine i sinove jerusalimske prodoste sinovima gr-kim da biste ih oterali daleko od me|e njihove.

3:7 Evo, ja }u ih dignuti s mesta kuda ih prodoste, i plati}u vam platu va{u na va{u glavu.

3:8 I proda}u va{e sinove i va{e k}eri u ruke sinovima Judinim, i oni }e ih prodati Savejcima u narod daleki, jer Gospod re~e.

3:9 Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka do|u i idu svi vojnici.

3:10 Raskujte raonike svoje na ma~eve, i srpove svoje na koplja; ko je slab, neka re~e: Junak sam.

3:11 Skupite se i hodite, svi narodi unaokolo, i saberite se! Tamo svedi, Gospode, junake svoje.

3:12 Neka se podignu i do|u narodi u dolinu Josafatovu; jer }u onde sestiti da sudim svim narodima unaokolo.

3:13 Zamahnite srpom, jer je `etva uzrela; hodi-te, si|ite, jer je tesak pun, kace se prelivaju; jer je zlo}a njihova velika.

3:14 Gomile, gomile u dolini sudskoj; jer je dan Gospodnji blizu u dolini sudskoj.

3:15 Sunce }e i mesec pomrknuti, i zvezde }e ustegnuti svoju svetlost.

3:16 I Gospod }e riknuti sa Siona, i iz Jerusali-ma }e pustiti glas svoj, i zatre{e se nebo i zemlja;

ali }e Gospod biti uto~i{te svom narodu i krepost sinovima Izrailjevim.

3:17 I pozna}ete da sam ja Gospod Bog va{, koji nastavam u Sionu, u svetoj gori svojoj; i Jerusalm }e biti svet, i tu|inci ne}e vi{e i}i po njemu.

3:18 I tada }e gore kapati slatkim vinom, i humovi }e se topiti od mleka, i svim potocima Judinim te}i }e voda, i iza}i }e izvor iz doma Gospodnjeg i natopi}e dolinu Sitim.

3:19 Misir }e opusteti, i edomska }e biti pusta pustinja za nasilje u~injeno sinovima Judinim, jer proli{e krv pravu u zemlji njihovoj.

3:20 A Juda }e stajati doveka i Jerusalm od kolena do kolena.

3:21 I o~isti}u krv njihovu, koje ne o~istih; i Gospod }e nastavati u Sionu.